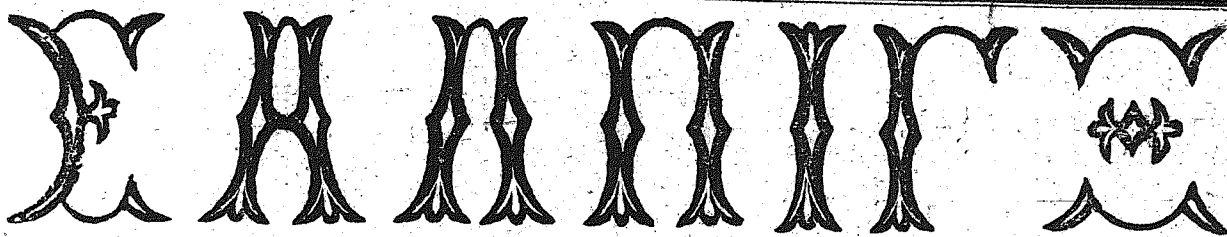

Συνδρομή ετήσια
προπληρωτέα.

Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8

Εν τοῖς χωρίοις 6

Εν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ 99, 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.

Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβαὶ κατ' ἀπο-
κοπὴν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΟ ΙΩΒΙΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ

Ἐάν ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ σεπτὴ Ἀνασσα τῆς Μ. Βρεττανίας ἐπιθύμῃ νὰ καταστήσῃ τὴν ἑορτὴν τῆς πεντηκονταετοῦς βασιλείας Τῆς ἀληθῆς Ἰωβιλαίου ἔτος, ἐάν ἐπιθυμῇ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ὄνομα Ἰωβιλαίου δὲν ἐδόθη εἰς τὴν ἑορτὴν Τῆς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, πολλὰ δύναται νὰ ἐλπίσωσιν οἱ ὑπὸ τὸ κρατικὸν Αὐτῆς σκήπτρον διατελοῦντες λαοὶ καὶ μάλιστα οἱ μᾶλλον πάσχοντες καὶ τοὺς ὁποίους ἀληθῆς Ἰωβιλαίου ἔτος δύναται νὰ ἀνακομφίσῃ, ταχθὲν θεοθεν ὡς σωτὴρ ὁν τοῖς πάσχουσι καὶ καταδυναστευομένοις.

Ἰωβιλαίου ἔτος ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἑορτὴ, ἐξ αὐτῆς τῆς ἱερᾶς βίβλου ἀπορρέουσα, (τοῦ Λευιτικῆς), καθ' ἣν μετὰ πᾶσαν πάροδον ἐπτα ἑβδομάδων ἐτῶν, ἤτοι 49 ἐτῶν, ἑορτάζετο ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος, ἔτος ἀφέσεως καλούμενον. καθ' ὃ ἡ γῆ ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀκαλλιέργητος, αἱ γενόμεναι ἀγοροπωλησίαι κατὰ τὴν προηγουμένην πεντηκονταετηρίδα ἠκυροῦντο, οἱ δοῦλοι ἀπηλευθερόνοντο κλ. κλ. ὠνομάσθη δὲ Ἰωβιλαῖος ἡ ἑορτὴ αὕτη παρὰ τὴν ἑβραϊκὴν λέξιν Ἰωβέλ ἣτις σημαίνει κέρας κριοῦ, διότι διὰ τοιούτου κέρατος ὡς διὰ σάλπιγγος ἀνηγγέλλετο καθ' ἅπασαν τὴν Ἰουδαίαν ἡ ἑορτὴ.

Ἴδου λοιπὸν διατὶ εἵπομεν ὅτι, ἐάν ἡ ἑορτὴ αὕτη τῆς χαριτοδότης Ἀνάσσης ἡμῶν δὲν φέρῃ ἀπλῶς καὶ κατ' ἐπίφασιν μόνον τὸ ὄνομα Ἰωβιλαῖος, δύναται πολλὰ νὰ παράσχῃ ἡμῖν.

Βλέπω τὸν πλάστην τεταμένον ἔχοντα τὸν δάκτυλον καὶ ἀποτεινόμενον πρὸς ἐκείνην, εἰς ἣν ἐδώρησατο ἐπὶ τῆς γῆς τὴν μεγαλειτέραν μερίδα, τὸν μεγαλιτέρον πλοῦτον καὶ τὴν μεγαλιτέραν ἰσχύν, ἐπιτάττοντα αὕτη καὶ τὴν μεγαλιτέραν γενναιότητα, διότι αὕτη καὶ μόνῃ καὶ πρώτῃ παρέσχε τὸ μέγιστον ἐπὶ γῆς εὐτύχημα τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἰωβιλαίου ἔτους. «Σὺ καὶ μόνῃ καὶ πρώτῃ—λέγει πρὸς Αὐτήν—ἡξιώθης τῆς παρ' Ἑμοῦ χάριτος νὰ ἑορτάσῃς ἑορτὴν ἣν διὰ στόματος τῶν ἁγίων μου

ἐπέταξα τῷ ἐκλεκτῷ Μου λαῷ. Πρόσχε τῇ θελήσει μου καὶ φύλαξον τὰ προστάγματά μου ὡς διατετάμην αὐτὰ ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἁγίων μου ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός Σου. Μὴ βεβηλώσῃς τὴν διαθήκην μου καὶ μὴ ἀθετήσῃς τὰ προστάγματά μου. Ἐόρτασον ἑορτὴν ὡς ἐπέταξα σοὶ ἵνα μὴ ἀποστῇ τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ Σοῦ».

Τὴν τρομερὰν ταύτην φωνὴν ἀδύνατον νὰ μὴ ἀκούῃ ἡ θεοσεβὴς βασιλοῦσα ἡμῶν, καὶ ἀδύνατον νὰ μὴ αἰσθάνηται ὅτι ὅσον ὑψηλὴ καὶ ἔξοχος εἶνε ἡ χάρις ἣς θεοθεν ἡξίωται, ὅσον σοβαρὰ καὶ ὑπέρλαμπρος ἡ θέσις ἣν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκέκτητο, τόσον σπουδαῖα καὶ ἀπαράβατα τὰ καθήκοντα ἅπερ τῇ ἐπιβάλλονται ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἑορτῆς Τῆς κατὰ τὴν θεόπνευστον βίβλον.

Ἐάν δὲ ἡ φωνὴ αὕτη δὲν κατέρχηται εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἀνάσσης τότε ὡς ἡ Θεία Βουλὴ ἔδοτο Αὐτῇ τὸ ἑορτάσαι Ἰωβιλαίου ἔτος, ἔδοτο βεβαίως καὶ τῇ δυστυχεῖ Κύπρῳ τὸ ὑπομνήσαι Αὐτῇ τὰ ὑπο τῆς ἱερᾶς βίβλου ἀναγραφόμενα καθήκοντά Τῆς.

«Καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεται» φωνάζει καθαρώς πρὸς τὴν Ἀνάσσαν τὸ Πνεῦμα κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἰωβιλαίου. (ἰδὲ Λευιτικῆς κεφ. 25).

«Ἐάν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ὁ ἐγγίζων αὐτῷ καὶ λυτρώσεται τὴν πῶρσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ» λαλεῖ σαφῶς πρὸς τὴν Βασιλισσαν ἡ Βίβλος. (αὐτόθι).

«Ἐάν δὲ μὴ ἦ τινι ὁ ἀγχιστεύων, καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ, καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανόν, λύτρα αὐτοῦ» συμβουλεύει τὸ Πνεῦμα τὴν ἡξιωθεῖσαν διὰ τῆς χάριτός του νὰ ἑορτάσῃ τὸ Ἰωβιλαίου. (αὐτόθι).

Ταῦτα ὑπομνήσκει κατὰ θεῖαν ὁντως βουλὴν ἡ «εἰς τὴν πατριὰν αὐτῆς ἀπελεύσεσθαι» ἀναζητοῦσα, ἡ αὐτὴν ἀγχιστεύοντα ἀδελφόν τῆς πρὸς λύτρωσιν ἀναμένουσα, ἡ αὐτῆς εὐπορίας τῆς χειρὸς

καὶ τῆς εὐρέσεως τῶν λύτρων» δεσμένη δυστυχῆς Κύπρος, πρὸς τὴν πανδημῶς κηρύξασαν ὅτι Ἰωβιλαίου ἑορτάζει ἔτος, ὡς παρὰ Θεοῦ ἡξίωται. Εἶνε ἄρα γε ἀνάγκη ἐπεξηγήσεως τί τὸ Πνεῦμα διατάττει κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἰωβιλαίου; Εἶνε ἀνάγκη ἐρμηνείας τῶν θεῶν Βουλῶν;

Ἴδου ὅτι ἡ γῆ τῆς Κύπρου, κατὰ θεῖαν καὶ τοῦτο Πρόνοιαν, εὐρίσκεται ἀκαλλιέργητος, ὡς ἀπαιτεῖ κατὰ τὴν Βίβλον ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἰωβιλαίου. Τὰ λοιπὰ ὀφείλει νὰ ἐφαρμόσῃ ἡ ἡρώς τῆς ἑορτῆς. Ἐκ τῶν τριῶν δὲ ἀνωτέρω κυρίων διατάξεων τοῦ Ἰωβιλαίου μία καὶ μόνῃ ἐάν ἐκτελεσθῇ ὑπὲρ τῆς Κύπρου, ἡ παράδοσις τῆς ἱερᾶς βίβλου ἐξετελέσθη. Ἄλλως ἀπαλειφθήτω πρὸς Θεοῦ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τὸ ἱερὸν ἐπίθετον Ἰωβιλαῖος, τὸ ἔτος τῆς ἀφέσεως, τὸ ἔτος τὸ σωτήριον, ἵνα μὴ κατακριθῶμεν ὡς ἱεροσυλοὶ, καὶ ἵνα μὴ βλασφημῶμεν τῷ Θεῷ ἐμπαίζοντες τὰς ἑορτάς του καὶ μυκτηρίζοντες τὰ προστάγματά του.

Η ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ

Κατὰ τὸ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς συνταχθὲν πρόγραμμα (ὅρα ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ) τὴν 10 π. μ. τῆς 12[24 Μαΐου ἐβῆ ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ Ἀγ. Νάπας δοξολογία εἰς ἣν παρήσαν ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἐν ἐπισήμῳ στολῇ, καὶ τὸ πρακτορικὸν τῶν διαφορῶν Δυνάμεων σῶμα. Τοῖς ἑκπασιν ὡς καὶ τοῖς ἀξιοτ. κ. κ. Βουλευταῖς, τῷ ἀξιοτ. Δημάρχῳ καὶ τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ, ὠρίσθησαν καταλλήλως δι' ἐπιγραφῶν αἱ θέσεις ἐν τῷ Ναῷ. Πρὸ τῆς πύλης τοῦ Ναοῦ ὡς καὶ τῆς Νοτίας εἰσόδου τοῦτου διεσκευάσθη ἀφίς μυσταγοστόλιστος καὶ σημαιοστόλιστος, ἐντὸς δὲ τούτου ὑψούτο ἡ κυανόλευκος. Σῶμα πεζῶν χοροφυλάκων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἱκανωτάτου ἑκατοντάρχου Μουσταφᾶ ἐφένθη ἐν γραμμῇ ἀντικρὺ τῆς εἰσόδου ἱστάμενοι παρουσιάζον τὰ ὅπλα εἰς τὰς εἰσερχομένας ἐπισημότητας. Τὴν 10ην λοιπὸν ὥραν ἤρξατο ἡ τελετὴ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ πανοσιῶτ. Ἐξάρχου κ. Θεοφυλάκτου καὶ σύμπαντος τοῦ ἱεροῦ τῆς πόλεως Κλήρου. Μετὰ τὰς δεήσεις «ὑπὲρ τῆς Βασιλείας Βικτωρίας, τοῦ διαδόχου, τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ» κλ. ὁ ἀξιοτ. Δήμαρχος κ. Δ. Χατζηπαύλου ἀπήγγειλε ζωηρῶς τὸν κάτωθι λόγον:

ἐν τῷ λιμένι πλοίου τοῦ κ. Ν. Ρώσου ἐκ Σκάλας, τυχόντος ἐνταῦθα.

Μετὰ τὰ μεσάνυχτα δὲ μόλις ἀπῆλθεν ἑκαστος εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ μετὰ τινα λεπτά οὗτος ἐγένετο ἀπόλυτος τῆς πόλεως μονάρχης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἑορτὴ Βαρωσίω ν.—Καὶ ἐν Βαρωσίῳς ἐωρτάσθη λαμπρῶς ἡ ἑορτὴ τῶν γενεθλίων καὶ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς Βασιλείας τὴν αὐτὴν ἡμέραν 12)24 Μαΐου, ὁ δὲ ἀξίωτ. Δήμαρχος Βαρωσίω ν. κ. Ε. Λοΐζου, τῇ συνεννοήσει μετὰ τοῦ ἀξίωτ. βουλευτοῦ κ. Σ. Μ. Ἐμφιετζί, τῶν λοιπῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ πολλῶν ἄλλων πολιτῶν ἐτηλεγράφησε τῇ Ἀνάσσει τὸ παρὰ πόδας τηλεγράφημα:

Μεγαλειοτάτην Ἀνασσαν Βικτωρίαν. Πόλις Ἀμμοχώστου πανηγυρίζει σήμερον γρηθοσύτως ἐπέτειον ἑορτῆς γενεθλίων Ὑμετ. Μεγαλειότη. Ἐνδοξόν δὲ καὶ εὐδαίμονα πεντηκονταετὴ Ἀυτῆς Βασιλείαν. Κάτοικοι εὐχονται μακροβιότητα, ἀφθιτον δόξαν σεπτῇ Ἀνάσσει, ὑποβάλλουσι δὲ εὐσεβάστως πρὸ ποδῶν ὑψηλοῦ αὐτῆς θρόνου ἐγκάρδιον ἐπιθυμίαν ἀπαλλαγῆς ἐπαχθοῦς φόρου τελουμένου ἐνιαυσίως Πύλη, σκληρῶς ἐπιβαρυντοῦ πενόμενον γήσου πληθυσιῶν.

Ε. ΛΟΙΖΟΥ, Δήμαρχος.

Πληρωμὴ Μουσικῆς.—Πόσον παρὰ ὅσον ἐφάνη εἰς ὅλους τοὺς πολίτας Λεμησοῦ ὅσοι ἔμαθον ὅτι ἡ στρατιωτικὴ Μουσικὴ ἐζήτησε προπληρωμὴν 6 λίρας διὰ νὰ καταβῇ καὶ παιανίσῃ εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Βασιλείας τῶν! Πιθανὸν εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς νὰ μὴ κάμῃ τοῦτο καμμίαν ἐντύπωσιν, διότι πολὺ πιθανόν καὶ οἱ στρατιωτικοὶ κανονισμοὶ νὰ ἦνε τοιοῦτοι, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς ἐφάνη ἄρκετὰ ἄτοπον τὸ πρᾶγμα, ὅχι βεβαίως διότι μεταξὺ τῆς ὅλης δαπάνης προσετέθησαν ἀκόμη εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ πτωχοῦ Δημομαρχείου καὶ 10 περίπου λίραι διὰ τὰ ἐξόδα τῆς Μουσικῆς, ἀλλὰ διότι τὸ τοιοῦτον ἐξηγεῖ ὀλιγώτερον τοῦ ἰδιοῦ μας σέβας καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Βασίλισσαν, διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ὁποίας οὔτε αὐτὴ ἡ Μουσικὴ τοῦ στρατοῦ δὲν παρέχεται δωρεάν. Καλὰ λοιπὸν ὅτι αἱ τρεῖς πόλεις θὰ ἐορτάσωσιν εἰς διαφόρους ἡμέρας τὴν ἑορτὴν ἄλλως, ἐὰν ἐώρταζον ὅλοι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, θὰ ἐξημιούτο βεβαίως ἡ Μουσικὴ.

Σκώληκες ρευματισμῶν.—Ἀπὸ τινος ἡ πόλις μας φιλοξενεῖ γυναικὰ τινα ξέννην ἥτις θεραπεύει διὰ παραδόξου ὅλως τρόπου τοὺς ρευματισμούς. Τὸν παρουσιαζόμενον ὡς πάσχοντα, ἡ γυνὴ ἐξετάζει πρῶτον ὡς ἐξῆς: θέτει τοὺς δακτύλους τῆς μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ

τοῦ δείκτου τοῦ πάσχοντος καὶ ἐκείθεν ἐννοεῖ, λέγει, ὅτι εἰς τὸ δεῖνα καὶ δεῖνα μέρος τοῦ σώματός του ὑπάρχουσιν σκώληκες. Κατακλίνει λοιπὸν ἀμέσως τὸν πάσχοντα καὶ ἀρχίζει νὰ τρίβῃ ἰσχυρῶς καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν τὸ πάσχον μέρος. Μετὰ ταῦτα σχίζει τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ προσαρμόζει ἐπὶ τῆς σχισμάδος τὸ πλατὺ στόμα ἐνὸς κέρατος καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου τοῦ μικροῦ στόματος τραβᾷ διὰ τοῦ στόματός της πρὸς τὰ ἄνω ἰσχυρῶς τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ κατόπιν ἐξετάζει ἐντὸς τοῦ κέρατος καὶ εὐρίσκει ἕνας τινὰς ἐπιμήκεις μικρὰς ἢ μεγάλας καὶ ἐχούσας ἀπαράλλακτον σχῆμα σκώληκος. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐξάξῃ 3-4 τοιαῦτα, ὅσα θέλει ὁ πάσχων, διότι πληρώνεται δι' ἑκαστον 5 γρόσια, τότε παύει, καὶ ὁ πάσχων θεραπεύεται. Τοιοῦτους ἐθεράπευσε πολλοὺς ἐν Λεμησοῦ ἀλλ' ἀφοῦ εἶδεν ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα κάτοικοι εἶνε μυρμηκία σκωλήκων (διότι πολλοὶ πάσχουσιν ἀπὸ ρευματισμούς ὡς ἐκ τῆς διηνεκοῦς ὑγρότητος τοῦ ἐδάφους) ὕψωσε τὰς τιμὰς τῶν σκωλήκων καὶ ἀπαιτεῖ 20 γρόσια δι' ἑκαστον. Τὸ θαυματουργημὰ διεδόθη ἀμέσως καὶ τῶρα τὴν θαυματουργὸν μᾶς τὴν ἤρπασαν τὰ χωρία, εἰς τὰ ὁποῖα περιφέρεται καὶ ἐξακολουθεῖ ἀνενοχλήτως τὸ σωτήριο ἐργον τῆς.

Φόνος ζώων.—Τὸ βαρβαρώτερον, τὸ βαναυσότερον, τὸ ἀπεχθέστερον τῶν λοιπῶν κακούργημα, τὸ φονεῦν ζῶα πρὸς ἐκδίκησιν, ἐπιτείνεται δυστυχῶς ὁσήμεραι εἰς πολλὰ χωρία τῆς νήσου. Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐσπέρας εἰς τὸ χωρίον Ἄρσος ἄγνωστος τις κακοῦργος ἀπέκτεινε τὴν φοράδαν τοῦ ἐκεῖ διδασκάλου κ. Χ. Παπαδοπούλου εὐρισκόμενῃν εἰς τὸ χόρτον καὶ ἐτοιμόγεννον. Ὁ διδάσκαλος ἀγνοῶν ποῦ νὰ ἀποδώσῃ τοῦτο, διότι κατὰ τὸ διάστημα τῆς τετραετοῦς ἐκείσε διδασκαλίας του οὐδένα δυσηρέστησεν εἰμὴ μόνον ἕνα, μεθ' οὗ μικρὰ καὶ ἀσήμαντος ψυχρότης ὑπῆρχε, καὶ ἀγανακτῆσας σκοπεύει νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ Ἄρσου, οὕτω δὲ εἰς καὶ μόνος βάρβαρος καὶ μοχθηρὸς γίνεταί ἡ ἀφορμὴ νὰ στερηθῇ τὸ χωρίον διδασκάλου, ὅστις, καὶ λόγῳ παιδείας καὶ λόγῳ ἠθικῆς καὶ λόγῳ πείρας πρὸς ἀκριβὴ καὶ ἐπιτυχὴ ἐκτέλεσιν τοῦ σοβαροῦ καθήκοντός του, εἶνε εἰς ἐκ τῶν πολλὰ σπανίων ἐν Κύπρῳ διδασκάλων.

Συριβίδι ἀμπέλων.—Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν, εἰς τινα χωρία τῶν ἀμπελουργῶν, Βάτης, Ἄρσου, Ὀμόδους κλ. τὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα συριβίδι σκώληξ

κατέστρεψε τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀμπελίων. Οἱ χωρικοὶ ἀποδίδουν τὸν πληθυσμὸν τούτων εἰς τὸν καιρὸν, καὶ διότι ὡς ἐκ τῆς ἀνομβρίας αἱ ἀμπελοὶ δὲν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ ἀπολύσωσιν ἐγκαίρως διὰ νὰ ἔχωσιν οὕτω τὴν ἰσχὺν νὰ ἐξουδετερώσωσιν τὴν βλάβην τῶν καταστρεπτικῶν τούτων σκωλήκων. Ἡ ἐρχομένη λοιπὸν ἐσοδεία τῆς σταφυλῆς θὰ ἦνε κατὰ πολλὰ βεβλαμμένη. Τί νὰ εἴπῃς εἰς τοὺς χωρικοὺς εἰς τῶν ὁποίων τὴν κεφαλὴν δὲν ἐχώρησεν ἀκόμη ὅτι τὸ θείαφωμα εἶνε ὠφέλιμον; Καθ' ἃ μᾶς ἐβεβαίωσαν ὅσα ἀμπελοὶ ἐθειαφώθησαν ἐγκαίρως δὲν ἔπαθον πολὺ.

Βαθμὸς Ὀθωμανῶν παρέδρων.—Καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν ἡ Κυβέρνησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐτίμησε διὰ βαθμῶν τιμητικῶν τοὺς ἐξῆς Ὀθωμανοὺς παρέδρους τῶν ἐν Κύπρῳ δικαστηρίων. Τὸν τοῦ Κτήματος, τὸν τῆς Λεμησοῦ Χακκὴ ἐφένδην καὶ τὸν τῆς Λάρνακος Χιλμὴ ἐφένδην, ἐνεκεν τῶν πολυετῶν ὑπηρεσιῶν των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ ἑορτὴ ἐν Λευκάρῳ.—Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκάρων ὅτι καὶ ἐκεῖ κατὰ τὴν 12)24 ἱσταμένου ἐψάλη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς Βασιλείας, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, μεθ' ἣν ζωηρῶς οἱ κάτοικοι ἐζητωκραύγησαν ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ βασιλικοῦ τῆς Ἀγγλίας οἴκου. Τὸ Κωμοδικεῖον ἐστολίσθη καταλλήλως τὴν δένυκτα ἐφωταγωγῆθαι λαμπρῶς. Οἱ κάτοικοι ἀφοῦ πολλάκις ἠυχήθησαν ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, διελύθησαν περὶ τὸ μεσονύκτιον ἀπελθόντες εἰς τὰ ἴδια ἀπεκδεχόμενοι τὴν εὐμενεστέραν ὑπὲρ τῆς Κύπρου πρόνοιαν τῆς σεπτῆς Ἀνάσσης.

(Ἑορτὴ Βασιλείας ἐν Καλοχωρίῳ)

Κύριε συντάκτα τῆς Σάλπιγγος.

Προχθὲς ἑορτὴ τῆς Ἀ. Μ. τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης Βικτωρίας, ὁ ἐνταῦθα ἀξίωτος κ. Π. Μογκάστερ Κωμοδίκης ἐκόσμησε τὴν οἰκίαν του με μωσαϊκὰς, καὶ ἤγειρεν ἀψίδα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνηρτήθη ἡ εἰκὼν τῆς Ἀ. Μ. τῆς Βασιλείας Βικτωρίας περιβεβλημένη ὑπὸ ὠραίου στεφάνου ἐκ διαφόρων ἀνθέων.

Τῇ 8ῃ πρωινῇ ὥρᾳ ἀνεπετάσθησαν ἐπὶ ἱσίων διάφοροι σημαῖαι, ἐν αἷς διεκρίνετο κυματίζουσα ἡ Ἀγγλική, χαίρεισθεῖσα ὑπὸ 21 πυροβολισμῶν, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων οἱ ἄντικρ τοῦ οἴκου τοῦ ρηθέντος Κωμοδίκου παρατεταμένῳ μαθηταὶ ἐψάλλον τὸν ὕμνον τῆς Βασιλείας, καὶ ὁ κ. Κωμοδίκης ἐζητωκραύγησεν ὑπὲρ τῆς Βασιλείας Βικτωρίας, τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους. Περὶ μεσημέριαν ὁ ρηθεὶς Κωμοδίκης ἔδωκε γεῦμα ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τοὺς ἐδῶ ἐγγχωρίους παραταθέν μέχρι τῆς δειλῆς, καθ' ὃ ἐγέναν πολλὰς προπόσεις ὑπὲρ τῆς εὐμερίας τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου τῆς Ἀγγλίας.

Τῇ 7ῇ ὥρᾳ μ. μ. καταβιβασθείσης τῆς ἀγγλικῆς σημαίας, ἐχαίρεισθη καὶ αὖθις αὕτη ὑπὸ πολλῶν πυροβολισμῶν, τοῦ διδασκάλου κ. Ν. Χ. Κουκκίδου καὶ τῶν ἐγγχωρίων ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς Βασιλείας Βικτωρίας. Τὸ ἐσπέρας ἡ οἰκία τοῦ Κωμοδίκου ἦν λαμπρῶς φωταγωγημένη.

Καλοχωρίῳ τῇ 14)26 Μαΐου 1887.

Συμπολίται.

Προθύμως ὁ ἄνθρωπος ἡμῶν, ἐφορτίζων ἀπὸ ἐννέα ἡδὴ ἐτῶν τὴν ἐπέτειον τῶν γεγενημένων τῆς Α. Μ., πισθάνεται σήμερον μεγαλειότητα χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν διότι παρὰ ταῦτα παρέχεται ἡμῖν ἡ εὐφρόδυνος ἐκκαιρία ὅπως πανηγυρίσωμεν ἐπίσης καὶ τὸ ἑκτακτον πράγματι γεγονός πεντηκοσταετούς βασιλείας τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης Βικτωρίας.

Ἡ εἰκοστή Ἰανουαρίου τοῦ 1837 ἀνέτειλλε, καὶ τὸ σκῆπτρον τῆς Μεγάλης Βρετανίας μετὰ τῶν ἐδρυτάτων αὐτῆς κτήσεις μετέδοινεν εἰς χεῖρας τῆς νεαρᾶς καὶ χαριτοβύτου ἡγεμονίδος τοῦ Κέντ, ἥτις μολοντί δέκα ὀκτὼ μόνον τότε Μαῖονος ἡβώμει, μετὰ θάρρους ἀνελήμβανε τὸ δυσχερές καὶ ὑψηλὸν τοῦτο καθήκον, χάρις εἰς τὴν ἐγκαίρως ληφθεῖσαν πρόνοίαν περὶ τῆς συνταγματικῆς αὐτῆς ἀγωγῆς μετὰ τὸσαύτης ἐπιτυχίας τελεσθείσης, ὥστε μέχρι σήμερον πρόκειται κάλλιστον παράδειγμα καὶ ἀμύμητον πρότυπον συνταγματικοῦ βασιλέως.

Οὕτε εὐκαιροῦ, οὕτε σκόπιμον θὰ ἀπέβαινε νῦν ἡ λεπτομερὴς καὶ ἀκριβὴς ἀπαρίθμησις τῶν πολλῶν καὶ σπουδαίων γεγονότων, δὴ ἐλάμπρυναν τὸ μακρὸν διάστημα τῆς βασιλείας αὐτῆς. Εὐτυχῶς πόλεμοι, ἐμβριθὲς καὶ εὐδόκιμος διοργανώσεις ἐσωτερικῆς διοικήσεως, μείζων καὶ πραγματικώτερα περιστολή τῆς σωματεμπορίας, ἡ δὲ τῆς προσωπικῆς ἐκπαιρέσεως τῆς ἀνάπτυξίς τῶν σχέσεων τοῦ βασιλείου μετὰ τῶν ξένων κρατῶν, ἡ ὑπὲρ αὐτῆς δικαία ἐκτίμησις καὶ εὐλαβήσεως τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους, ἡ εὐγενὴς καὶ μεγαλόφρων ἐκχώρησις τῶν Ἰονίων Νήσων πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν πόθων τῶν, θὰ ἀποτελέσωσι βεβαίως τὰς ὡραιότερας σελίδας τῆς ἀγγλικῆς ιστορίας πρὸς ἀδίδιον δόξαν τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης, εἰς ἣν μετὰ δικαίας πεποιθήσεως ἀνατίθῃ τὰς τύχας τοῦ καὶ ὁ κυπριακὸς λαὸς ἀτενίζων εἰς αἰσιώτερον μέλλον. (Ἐνταῦθα ζωρὰ εἶγε ἀντήχησαν ἐν τῷ Νῶ.)

Βεβαίως ἡ πανήγυρις αὕτη δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ, λόγῳ μεγαλοπρεπείας, πρὸς τὰς γενομένας ἀλλαχού τῶν πολλῶν καὶ πλουσιῶν κτήσεων καὶ ἀποικιῶν τοῦ εὐρέος Βρεττανικοῦ Κράτους, ἀλλ' ἡμποροῦμεν μετὰ θάρρους νὰ ἵπωμεν ὅτι ἡ παρούσα τελετὴ καίτοι λιτὴ, οὐδεμίαν ἀλλῆς ὑστερεῖ λόγῳ θερμότητος αἰσθημάτων καὶ εὐλαβικῶν διαφερόντος.

Τοιαύτην λοιπὸν πανηγυρίζοντες χαρμόσυνον καὶ μεγάλην ἐορτὴν ὑπὲρ Ἀνάσσης τοσοῦτον μεγαλόφρονος καὶ καλοκάγαθου, ἠθέλομεν παραλείπει καὶ τὸ πρὸς αὐτὴν καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον, ἐὰν, παραλειπομένην παντὸς ἄλλου δὲν ὑπεβάλλομεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου τῆς τῆς ταπεινῆς ἡμῶν εὐχῆς πρὸς ἐξέυρεσιν μέσου ἀπαλλάττοντος, ἢ τοῦλάχιστον ἀνακουφίζοντος τὸν πενόμενον τόπον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ ἀφεύκτῳ κα-

ταστροφῇ καὶ ὀριστικῇ ἐξαντλήσει αὐτοῦ τελομένου ἐνιαυσίως τῇ Ὑψίστῃ φόρον, τοῦθ' ὅπερ θὰ καθίστα ἐφικτὴν καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς τοσοῦτον δυσκαλόγου νῦν φορολογίας. (Ἐν περὶ τῆς ἐξέπεμψης ἐνταῦθα ἔρ' ἔλθων τῶν ἐκκλησιαζομένων.)

Τοῦ αἰτήματος τούτου τὴν πραγματοποίησιν ἀνενδοιάστως ἀπεκδεχόμεθα παρὰ τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης, Ἡς ἡ μητρικὴ βασιλικὴ μέριμνα ἀδιαλείπτως ἐκδηλοῦται ὑπὲρ παντὸς διατελοῦντος ὑπὸ τὸ σκῆπτρον αὐτῆς.

Καὶ νῦν συμπολίται, ὅτε πρόκειται νὰ ἀποχωρήσωμεν τοῦτερον τοῦτον τεμένους, δεηθώμεν ἅπαντες τῷ Ὑψίστῳ ἵνα ἐπὶ μακρὰν ἔτι σειρὰν ἐνιαυτῶν διατηρῇ ὑπὸ τὴν σκέτην τοῦ τῆς Σεπτῆς Ἀνάσσης πρὸς δόξαν τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ὑπ' αὐτῆς λαῶν.

ΖΗΤΩ Ἡ ΑΝΑΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

ΖΗΤΩ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ.

Τὰς ζητωκραυγὰς ταύτας ἐπανελάβε τὸ πλῆθος ἐνθουσιωδέστατα μεθ' ὃ συνεπληρώθησαν αἱ 21 ὁλοκαίριαι αἱ ἀπὸ τῆς μνημονεύσεως ἄρξαι, καὶ χάριν τοῦ λογιζομένου διακοπεῖται. Τέλος ἐψάλη ὑπὸ παιδῶν ὁ βασιλικὸς ἀγγλικὸς ὕμνος καὶ κατόπιν τὸ πλῆθος ἐξῆλθε τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Διοικητὴς τῆς πόλεως κ. Μίτσελ ἐδέχετο ἐπισκέψεις ἐν τῷ Διοικητηρίῳ.

Τὴν 3 μ.μ. ἤρξατο ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας παιανίζουσα ἡ ἐπιτήδης ἐκ Πολεμικῶν προσκληθεῖσα στρατιωτικὴ μουσικὴ. Τὸ πρῶτον τῶν 7 μουσικῶν τεμαχίων ἄπερ ἐπαίνεισεν, ἐτονήσθη ἐσχάτως ἐπὶ τῷ Ἰωβιλαίῳ τῆς Βασιλείας διὸ καὶ Jubilee ὠνομάσθη. Τὸ σύνολον τοῦ μέλους καὶ ἡ ἀλληλουχία τῶν θέσεων ἐμφαίνει μεγαλοπρέπειαν καὶ σοβαρότητα ἀλλ' ἐν τισὶ καὶ σύγχυσιν. Τὸ πλῆθος λοιπὸν ἤρξατο ἀθροίζομενον παρὰ τὴν ἀποβάθραν, πᾶς δὲ ὅστις ἤθελε νὰ ἀναβῇ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ὥφειλε νὰ ἐφοδιασθῇ δι' εἰσιτηρίου τιμωμένου ἀντὶ 1) 2) σελλινίου καὶ πωλουμένου παρὰ τὴν πελιντὴν εἰσόδον τῆς ἀποβάθρας, ἀνῶθεν τῆς ὁποίας ἀφίς ἐκ μυρσίνης ἔφερε τὴν προτομὴν τῆς Βασιλείας ἐστεμμένην δι' ἀνθέων. Ἠρξάντο λοιπὸν οἱ ἀγωνες κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦτο σχεδιασθὲν πρόγραμμα, τοῦ ὁποίου ὁμως ἡ διάταξις δὲν ἐφυλάχθη καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ ἐκέδησαν οἱ ἐξῆς:

Εἰς τὴν πρώτην ἱστιοδρομίαν ἐπὶ ἀποστάσεως 2 μιλίων ἐκέρδησεν ἡ φορτηγὴ Χατὰν Καπτὰν ὑπ' ἀρ. 50, βραβεῖον λφρ. 1 - 10 - 0.

Εἰς τὴν δευτέραν διὰ πάσης τὰς δι' ἐπιβάτας λέμβους ἐπὶ ἀποστάσεως 1 μιλίου ἦλθε πρώτη ἡ λέμβος Παντελὴ Γεωργίῃ ὑπ' ἀρ. 21, βραβεῖον λ. 1, καὶ δευτέρα ἡ τοῦ Χαλαμπῆ Προκόπῃ ὑπ' ἀρ. 17, βραβ. σελ. 10.

Εἰς τὴν τρίτην λεμβοδρομίαν μετὰ 4 κωπῶν, ἐλευθέραν δι' ὅλας τὰς λέμβους ἦλθε πρώτη ἡ ὑπ' ἀρ. 18 λέμβος Φιλίππῃ Χαττὴ Σωτήρῃ, βραβεῖον λ. 1, καὶ δευτέρα ἡ ὑπ' ἀρ. 17 τοῦ Φιλακτῆ βραβ. σελ. 10.

Εἰς τὴν Νησοδρομίαν νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Χατὰν Τζακὺς βραβ. σελ. 10.

Εἰς τὸ κολύμβημα 500 γιναρῶν νικητὴς ὁ Δημοσθένης Λαμπρῆ, βραβ. σελ. 10.

Εἰς τὸ ἀρ' ὑψηλοῦ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ἰστού βούτημα, ὁ στρατιώτης ΓΟΥΣΙΑΝ Σκώτος (ναύτης) ὁ Ραστὴ Μαχ-λούρ καὶ Χαλὰ. Ἐκάστος ἔλαβε σελ. 5.

Εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας ἐξέρχοντα πρὸς τὴν θαλάσσαν ἀλειμμένον ἰστόν μόνος ὁ Ματθαῖος Κυριακοῦ ξενοδόχου ἠδυνήθη νὰ βαδίσῃ καὶ νὰ ἐγγίσῃ τὴν κατὰ τὴν ἀκρὰν τοῦ ἰστοῦ ὑψωμένην σημαίαν. βραβ. σελ. 10.

(Τὸ παιγνίδιον τοῦτο, ἥτο τὸ μᾶλλον διασκεδαστικόν, διότι μόλις ἕκαστος τῶν ἀγωνιζομένων ἤδυνετο νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τοῦ ἀλειμμένου ἰστού διὰ τῆς τρεῖς βήματα, ἔχοντες ἀμέσως τὴν ἱστροπλίαν, ἐταλαντεύετο διὰ διαφορῶν γελῶν σχημάτων προκαλοῦντων τὸν γέλωτα εἰς ὅλους τοὺς θεατὰς, καὶ, πᾶρ, ἀπεφάσιζε τὴν κατὰ διαφόρους τρόπους πτώσιν τοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ).

Εἰς τὴν πρώτην πάλιν μεταξὺ Δημοσθένους Λαμπρῆ καὶ Μάρκου Μάρου ἐνίκησεν ὁ πρῶτος. βραβ. σελ. 5.

Εἰς τὴν δευτέραν, μεταξὺ Χαμουζᾶ Ζαπτιῆ καὶ Ρουσιὰτ Μεχμέτ Ἐμὴν ἐνίκησεν ὁ πρῶτος. βραβ. σελ. 10.

Οἱ ἀγωνες οὗτοι διήρκεσαν (παιανίζουσης καὶ τῆς Μουσικῆς) μέχρι τῆς 7ης περιπούμ. ὅτε διελύθη τὸ πλῆθος.

Τὴν 5 1/2 μ.μ. ἐτηλεγραφῆθη τῇ Ἀνάσσει τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

Πρὸς τὴν αὐτῆς Μεγαλειότητα τὴν Βασίλισσαν Βικτωρίαν.

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης καὶ τοῦ διαμερίσματος συνελθόντες ὅπως ἐφορτάσωσι καὶ ἐν δοξολογίᾳ εὐχρηθῶσι τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ τῆς υἱείας καὶ εὐδαιμονίας τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος, ἐνετείλαντό μοι ὅπως προσπείρω τῇ Ὑμ. Μεγαλειότητι τὰ ταπεινὰ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήριά των ἐπὶ τῇ πεντηκοσταετηρίδι τῆς ἐνδόξου Βασιλείας τῆς καὶ ὅπως μετὰ βαθέος σεβασμοῦ ὑποβάλω τῇ Ὑμ. Μεγαλειότητι τὴν ταπεινὴν εὐχὴν των, ἵνα ἡ Ὑμ. Μεγαλειότης μεταξὺ τῶν ἄλλων μεριμνῶν τῆς ὑψηλῆς ἐκείνης θέσεως, εἰς ἣν ἐδοξε τῷ Ὑψίστῳ τὰ θέσῃ αὐτὴν, ἀξιώσῃ νὰ λάβῃ οἶκτον διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, καὶ ἄρῃ ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων κατοίκων τὸ σκληρὸν φορτίον τοῦ τουρκικοῦ φόρου.

Δημάρχος Λεμεσοῦ, ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ.

Ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ. ἤρξατο ἐν τῇ πλατείᾳ Roslyn νὰ παιανίζῃ ἐγγύριος μουσικὴ ἐντὸς μεγαλοπρεποῦς ἀψίδος καταφώτου, πλῆθος δὲ συνηθροίσθη ἐκεῖ καὶ πολλὰ πυροτεχνήματα ἐκκίοντο μέχρι μέσης νυκτός. Αἱ περίε οἰκίαι ἐπλημμύρουν ἀπὸ φῶτα καὶ ἐκκίον βεγγαλικά ἰδίως δὲ, ἡ οἰκία τοῦ κ. Νεάρχου Θ. Ρωσσίδου, ἐπὶ τοῦ μυρσινοστολιστοῦ ἐξώστου τῆς ὁποίας εἶχετο ἐστεφανωμένη δι' ἀνθέων ἡ προτομὴ τῆς Βασιλείας, ἡ οἰκία τοῦ παρέδρου τοῦ δικαστηρίου κ. Δ. Ρωσσίδου, ἡ οἰκία τοῦ κ. Γρενοῦτ ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς ὁποίας λίαν κομψῶς ἦσαν ἐσχεδιασμένα διὰ φῶτων τὰ ἀρχικά γράμματα V. R. (Βικτωρία Ρεγγίνα) ἡ οἰκία τῶν κ.κ. Γ. Διαγκούση ἱατροῦ καὶ Κ. Πεντζίκη, κλ. Πλείσται οἰκίαι ἐπίσης καὶ καταστήματα τῆς πόλεως ἐφωταγωγῆθησαν, μεταξὺ δὲ τούτων διεκρίνοντο, τὸ κατάστημα τῶν κ.κ. ἀδελφῶν Ρωσσίδων, ἡ Ὀθωμ. Τράπεζα φέρουσα ἐπὶ τοῦ ἐξώστου καὶ τὴν προτομὴν τῆς Βασιλείας ἐντὸς στεφάνου, τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Μ. Εὐθυβούλου, ἡ οἰκία τοῦ κ. Δημάρχου Δ. Χατζηπαύλου φέρουσα ἐπίσης ἐπὶ τοῦ μυρσινοστολιστοῦ ἐξώστου τὴν προτομὴν τῆς Βασιλείας, ἡ λέσχη «Ἐνωσις», ἡ οἰκία τοῦ ὑποπροξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ι. Α. Καλούτση τῆς ὁποίας ὁ ἐξώστης ἐφωταγωγῆθη δι' ὅλους πρωτοφανοῦς καὶ ὡραίου τρόπου, καὶ πλείσται ἄλλαι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μὴ ὑστερήσασαι τῆς γενικῆς φωταψίας. Ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῶν περισσοτέρων τούτων οἰκιῶν ἠνάπτοντο βεγγαλικά φῶτα, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ

Ο ΦΙΛΑΡΓΓΥΡΟΣ.

Όταν είχα τον κειρόν μου πόσα ξεόδα τραλλά,
της τρελλής νεότητός μου ασυγχώρηταις θυσίαις;
Σ' τὰ γεράματά μου τώρα μόλις έβαλα μυαλά,
Και θρηνώ δια ταίς τόσαις πρωτιναίς παραυσίαις.
'Αχ! αν έκρυπτα τὸ τρίτον, άν'όχι τὰ μισά,
Έως τώρα θέ νά είχα δρό κιβώτια χρυσά.

Τὸ κεφάλι μου 'ς ταίς πέτραις τυπώ τ' ὅρα σὺν τρελλός.
Τ' ἤθελες ξερὸ κεφάλι καὶ νὰ τρώγῃς καὶ νὰ πίνῃς;
'Ας φοφούσες εἰς τὸ χῶμα διατὶ πολυτελῶς
ἀναπαύσεις μ' ἐζητούσες μέσ' τὰ πάχυντα τῆς κλίνης;
Πόση τρέλλα νὰ μὴ δέσω ἐν μὲ τ' ἄλλο τὰ
[φλουριά!]
Πῶς τρελλός νὰ μὴ τὰ ἔχω κλειδαριὰ 'ς τὴν
[κλειδαριὰ!]

Όσα ἔχω δὲν μ' εὐφραίνουσι ὅσα ἔφυγον θρηνώ
Μιλῶντι κλειδωμένο τόσον δὲν μὲ καθυδύνει,
Όσον σφάζει τὴν καρδίαν μου ἓνα κάλπικο λιανό
ὅπου φεύγει καὶ μ' ἀφίνει.
'Απ' ἐδῶ κόψ' ἓνα ἄσπρο κ' ἓνα ἄσπρο ἀπ' ἐκεῖ,
ἤθελα τὸ πᾶν νὰ ἔχω κι' ἄς μὴν είχα καὶ βρακί.

Κάθουμαι καὶ λογαριάζω μὲ τὸν κλάσμα τὸν παρᾶ
τὸ τοσοῦτο κ' ὅς τὸ ἄλλας, τὸ τοσοῦτο κ' ὅς τὸ λαδί
τὸ τοσοῦτο κ' ὅς τὸ τάδε ἂν συνάψῃς καθαρά
γίνονται σωστοὶ παράδες ὅπου φεύγουσι κάθε βράδυ.
Κι' οἱ παράδες τώρα πρέπει νὰ μετροῦνται σὺν
[φλουριά,
Κι' ὅποιος ἓνα μὲ ζητήσῃ μὲ κτυπᾷ μὴ μὲ χαίρει.

Τι ἀσέβεια τοῦ κόσμου! μὲ ταίς φούκαις νὰ πετοῦν.
Φρένα μ' ἔρχεται καὶ σκάνω σὺν τοὺς βλέπω νὰ
[τὰ σπέρνουν
Καὶ τὴν τυφλωμένην τύχην ποὺ τοὺς δίδει καὶ πλουτοῦν,
Μὲ τὸ ξύλο νὰ τὴν πέρνουν.
'Όλοι ἄσπροι! κ' οἱ γέροι κ' οἱ παπᾶδες κι' ὁ λαός,
Καὶ οἱ ἄνδρες κ' αἱ γυναῖκες καὶ ὁ ἴδιος Θεός.

Όλοι τρώγον ἔχουν χέρι, κ' εἰς ἐμὲ μόνον κλειστό,
Όλοι θέλουν νὰ μ' ἀρπάξουν πλὴν τὸν κόπον
[μόνον χάνουν.
Εἰς δεξιμάτα σαράντα τ' ἀσπρουλάκι μου βασιῶ,
Καὶ σαράντα ἐωσφόροι ἐκεῖ μέσα δὲν τὰ φθάνουν.
'Όλημέρα οἱ σκαριώται νὰ ξεδεύσω μὲ σκουνοῦν.
« Σ' τοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα ἔμως ἔσο θέλουν ἄς
[βροντοῦν. »

Εἶμαι τέκνον τῆς προέδου, θέλω τὸ κοινὸν καλὸν
καὶ δασκάλους καὶ σχολεῖα.
Τὰ εὐλογημένα ἔμως καταντοῦν 'ς τὸν ὁ θὸ λ' ὦν,
Καὶ τοῦ πράγματος νὰ ὀλῃ καὶ αὐτὸ ἡ δυσκολία.
'Ενας ὁ ὅς ε, ἄλλος ὁ ὅς ε' ἤκουσες κομμά φορᾶ
Νὰ διακριθῶν νὰ εἶπουν « πάρε τοῦτον τὸν παρᾶ; »

Τὸν κουφὸν λοιπὸν εἰς δὲ μ' ἓνα ὄχι τοὺς πετᾶς,
ὄχι γρόσι, ὄχι ἄσπρο, ὄχι ρούχ' ὄχι παπούτσι,
Οὔτε μὲ ομολογίαις οὔτε μὲ ἐγγυητάς
οὔτε ἄγγελο θυμᾶμα οὔτε ἄνθρωπο κουκούτσι.
Κ' ἔτσι μ' ἥσυχο κεφάλι πουμουλιάζεις τὸ φλουρί,
Καὶ τὸ μάτι τοῦ ἄσπρου ἀ κ' ἰ β' ὦν ἄς σὲ θαρρῇ.

Σ' τὸ κλειδί, 'ς τὸν πάτο πάτο κ' εἰς κρυψὼνα μυστικὸν
ὅ τι εὐρὴς κ' ὅ τι λάχης.
Ναί! καλὰ ποὺ ἐνθυμήθην, λέγει κ' ἓνα γινωμικόν,
« Κλέ- ἄ ὄχι!—κρύψε νόχης. »
Πλὴν ρωτᾷς τί θὰ τὰ κάμῃς; τί ἐρώτησις κακὴ!
'Εχε τ' ἄνθρωπε νὰ τᾶχῃς, καὶ αὐτὸ μόνον ἀρκεῖ.

Θησαυροὶ μου σκουριασμένοι! ἀλυσόδετ' ἀγαθά!
Μουχλιασμένα μου κελάρια! ξυλισμέναις μου
[βαρέλλαις!
Νὰ σὰς βλέπω μόνον τώρα ἡ καρδιά μου μεθᾶ,
ὡ γερόντισσαις παρθέναις σκονισμέναις μου κα-
[σέλλαις,
'Αμποτε νὰ μὴ τολμήσῃ φθόνος, μάτι, ἡ ἀψή,
ὡς ἐδῶ νὰ εἰσχωρήσῃ πρὶν τὸ σῶμά μου τερῇ.

H. T.

Ο ΠΑΛΑΝΗΣ Η ΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Φεύγων ὁ Πάλης τοῦ πικροῦ κόσμου τούτου τὴν ζάλην
ἐπλάνη εἰς τὴν ἐξοχὴν τὸ ἄσπατόν του βῆμα.
τῆς κοινωνίας φοβερῶν πικρῶν ἀνεμοζάλην
εἶχ' ὑποφέρει, ἔγεινεν ἐλκεϊνὸν τὸν θυμῶ.

Δὲν ἦτο ξέν' ἡ ἐξοχὴ ὡς πρὸς τὰ ἔμματα τοῦ
ἄλλοτε ἔζησεν ἐκεῖ, εἶχεν ἐκεῖ τρυφήσει.
'Ακόμ' εἰς δένδρον θεωρεῖ γραμμένον τ' ὄνομά του
ἦτο κ' ἐκεῖνη παρ' αὐτῷ, ἦν εἶχεν ἀγαπήσει.

Πληροῦνται ἀπὸ δάκρυα οἱ μύκροι ὀφθαλμοὶ του.
φιλεῖ τὸ δένδρον, τὸ φιλεῖ, ξαναφιλεῖ ἀκόμα
ἀπὸ τὸ στήθος φλογεροὶ πνέουν οἱ στεναγμοὶ του
ὑπὸ τὸ δένδρον κάθηται τέλος ἐπὶ τὸ χῶμα.

Εἰς τὴν τερπνὴν τῆς φύσεως ἐκείνην μοναξίαν
βλέπει τὸν λευκοπράσινον κυματισμὸν τοῦ σίτου,
τ' ἄνθη, τὴν ἔξιν τῶν καρπῶν τῶν δένδρων τὴν γλυκειάν,
καὶ μὲ τὰ δάκρυα μὲζή λυεταί κ' ἡ φωνὴ του.

Ὡ γῆ, ὦ φύσις, ὦ τροφὸς τοῦ κόσμου τῶν αἰώνων,
σὲ πάλιν βλέπω θαλλοῦσαν μετὰ τοσαῦτα ἔτη;
Εἶσαι ὠραία ὡς καὶ πρὶν, τῶν πρώτων μου τῶν χρόνων
τὸν βίον ὅταν ἔτερπες; ἀνθεῖς, παράγεις ἔτι;

Υπὸ ἀφθόνους τοὺς καρποὺς τὰ δένδρα ἔτι κύπτουν;
Οἱ στάχτες τὴν κεφαλὴν βαρεῖαν ἔτι κλίνουν;
τὰς πεδιάδας βάμβακες, ἐρέθινοι καλύπτουν;
οἱ χρυσοῦμένοι πέπονες τὴν γῆν ἔτι βαρύνουν;

Εἰς τὰς διόδους τῶν ἀγρῶν ἀνθοῦν ἔτι τὰ κρίνα;
τὸ ρεῦμα παραπλεύρως τῶν ἀκόμα κελάρυζει;
'Ακόμα φάλλουν τὰ πτηνὰ, τὴν πρώτην του ἀκτῖνα
ὅταν νὰ ῥίπτῃ εἰς τὴν γῆν ὁ ἥλιος ἀρχίζῃ;

Βομβοῦν ἔτι αἱ μέλισσαι εἰς ἔσρος πρώτων
περὶ τὰ δένδρα ὡς καὶ πρὶν; Μοσχοβολοῦν τὰ ἔλ,
οἱ κρίνοι καὶ οἱ νάρκισσοι; Χύνουν τὴν εὐωδίαν
ἐκείνην, ἦν καὶ ἄλλοτε ἔχουν τὰ πεδία;

Εν Βαρωσίῳ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΑΛΜΑ

Ενώπιον τοῦ ἐν Μόρφου Κωμοδίκου
Μ. Καραγεωργιάδου.

Πρὸς τὸν Χατζῆ Χαραλαμπεῖν Ἀντώνη ἐλ Νικήτα
ἀγνώστου διαμονῆς.

Διὰ τοῦ παρόντος διατάττεσθε νὰ ἐμφανι-
σθῇτε ἐνώπιόν μου ἐν Μόρφου κατὰ τὴν 20
ἡμέραν τοῦ Ἰουλίου 1887 καὶ ὥραν 10 π. μ.
καθ' ἣν θὰ συζητηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Κίμωνος Γ.
Καραγεωργιάδου ἐκ Λευκωσίας γενομένη καθ'
ὧμῶν ἀγωγή δι' ἣς ὁ ῥηθεις ἐνάγων ἀπαιτεῖ
ἀπὸ σὲ Λ. 2—18.0 λίρ. δύο σελίνα ἀέκα
ὀκτώ δυνάμει γραμματίου τῆς 28 Νοεμβρίου
1880, λήξαντος 1 Ἰουνίου 81. Περὶ πλέον
δὲ καὶ τόκους μέχρι τελείας ἀπιφάσεως γρ'
378 δλᾶ Λ. 5.

Τελεσίδικος ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκδοθῇ
καθ' ὧμῶν εἴτε παρουσιασθῇτε κατὰ τὸν ἄνω
χρόνον καὶ τόπον εἴτε μὴ.

Τῇ 19 Μαΐου 87.

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΑΛΜΑ

Ενώπιον τοῦ ἐν Μόρφου Κωμοδίκου
Μ. Καραγεωργιάδου.

Πρὸς τὸν Μεχμέτ Ζεκκὴ ἐρένδην ἐξ Ἀργακίου
ἀγνώστου διαμονῆς.

Διὰ τοῦ παρόντος διατάττεσθε νὰ ἐμφανι-
σθῇτε ἐνώπιόν μου ἐν Μόρφου κατὰ τὴν 20
ἡμέραν τοῦ Ἰουλίου 1887 καὶ ὥραν 10 π. μ.

καθ' ἣν θὰ συζητηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Συμεῶνος
Χριστοδούλου ἐκ Μόρφου γενομένη καθ' ὧμῶν
ἀγωγή, δι' ἣς ὁ ῥηθεις ἐνάγων ἀπαιτεῖ ἀπὸ σὲ
γρ. 302 δυνάμει λογαριασμοῦ τῆς 12 Φεβρ.
83. ἐπιβεβαιουμένου καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς
σας.

Τελεσίδικος ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκδοθῇ
καθ' ὧμῶν εἴτε παρουσιασθῇτε κατὰ τὸν ἄνω
χρόνον καὶ τόπον εἴτε μὴ.

Τῇ 19 Μαΐου 87.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Όρύζια ἀγγλικά καλῆς ποιότητος εὐ-
ρίσκονται παρὰ τῷ κ. Ν. Δ. Ὑφανίδῃ
πωλούμενα χονδρικῶς πρὸς παράδες 70 ἡ
ὀκὰ μὲ λ. Στερλ. γρ. 132 τοῖς μετρητότε.

Ό ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ ὅτι εἰς
τὸ ζακχαροπλαστεῖόν μου αἱ Ἀλβιδῶν
κείμενον παρὰ τὸν νέον δρόμον ἐν τοῖς
κτήμασι Κύκκου ὑπ' ἀρ. 53 εὐρίσκον-
ται γλυκίσματα διαφόρων εἰδῶν καλῶς
κατεσκευασμένα, κομφέτα διὰ γάμους,
λοκούμια διαφόρων εἰδῶν, σιρόπια ἐπι-
σης, καὶ πλείστα ἄλλα τῆς ζακχαρο-
πλαστικῆς τέχνης. Αἱ τιμαὶ εἶνε λίαν
συγκαταβατικά. Εἰς τοὺς προμηθεύον-
τάς μοι πελάτας πληρώνω ἀνάλογον
τῆς ἀγορασθησομένης ποσότητος προ-
μήθειαν.

Λευκωσίᾳ ΠΕΤΡΟΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Εν τῷ τυπογραφείῳ Σάλπιγγος κειμένῳ
ὑπὸ τὴν στίχιν τοῦ κ. Α. Κουδουνάρη πλη-
σίον τῆς ἀγορᾶς Μπιλάρδου προσελήφθη
ἐργάτης τῆς βιβλιοδετικῆς. Εἰς αὐτῷ δέονται
στερεώτατα βιβλία ἐκκλησιαστικὰ διὰ δεσμα-
τίνων περικαλυμμάτων καὶ διάφορα βιβλία
διὰ περικαλυμμάτων κοσμουμένων διὰ χρυ-
σοῦ καὶ ἀνθαμιλλωμένων πρὸς τὰ εὐρωπαϊ-
κὰ δέματα. Οἱ ἔχοντες τοιαῦτα θέλουσι μεί-
νει εὐχαριστημένοι κατὰ τε τὴν ποιότητα τοῦ
δέματος, τὴν ταχύτητα τῆς ἐργασίας καὶ
τὴν τιμὴν.

Εν τῷ τυπογραφείῳ « Σάλπιγγος »
εὐρίσκονται ἑτοιμα γραμμᾶτια ἐπὶ κα-
λοῦ χάρτου κυανοῦ ἐκτετυπωμένα. ὡς
καὶ φορτωτικά, καὶ πωλοῦνται εἰς τι-
μὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Εν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τόμβιος.—Εν Ἀργα-
κί ὁ Κύριος Μ. Ὀρρανίδης.—Εν Βαρωσίῳ ὁ Κύριος
Γ. Παντελίδης.—Εν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Γ. Δημητρί-
αδης.—Εν Κτήματι Πάρου ὁ Κ. Γ. Πηλαδάκης.—Εν
Κυθραΐᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Εν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω.
Κυριακίδης.—Εν Λατίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρρασιεῦν
—Εν Τριχώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκά.—Εν Καρ-
πασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζῆπέτρου (Αἰγιάλῳσαν).
Εν Λευκάρῳ ὁ Κύριος Μ. Ἰερωνυμίδης, Κωμοδίκης
ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

Εν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Εν Καί-
ρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Εν Πόρτ. Σ.
ὁ Κύριος Α. Μαυρομυστακῆς.—Εν Τάντα ὁ Κύριος Α.
ριστείδης Λοΐζου.—Εν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπου-
λος.—Εν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Εκ τοῦ τυπογραφείου « Σάλπιγγος ».